Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Eufimia
(16 septembrie)

Sfânta mare muceniţă Eufimia († 304) - "Sfânta dogmei ortodoxe" (11iulie /16 septembrie):

https://www.academia.edu/43722510/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Eufimia_304_Sf%C3%A2nta_dogmei_ortodoxe_11iulie_16_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-eufimia

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-eufimia-238652893

***

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Eufimia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Eufimia

https://archive.org/details/@steaemy?query=eufimia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Eufimia

***

Troparul Sfintei mari muceniţe Eufimia, glasul al 3-lea: Foarte mult ai vestit pe cei dreptmăritori şi ai ruşinat pe cei rău credincioşi, Sfântă mare muceniţă Eufimia, prea frumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce părinţii bine au dogmatizat la al patrulea Sinod Ecumenic. Muceniţă prea mărită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

a lui Ioan monahul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce cu prea slăvire a afundat pe Faraon în mare, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea lăudata fecioară cu minunile ei îndeamnă spre Cetele îngerilor şi adunarea oamenilor.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părăsind cinstea neamului şi a bogăţiei lăudată muceniţă Eufîmia, în locul acelora ai câştigat pe Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Poftind Stăpânul podoaba frumuseţii inimii tale, prea lăudată, te-a învrednicit de cămările cele cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai presus de fire ai născut cu Trup pe Cuvântul lui Dumnezeu cel veşnic, pe tine te lăudăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai în divan cu suflet viteaz şi ai biruit pe vrăjmaşul cel potrivnic, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu este prihană, nici vreo pată la frumuseţea sufletului tău. Drept aceea, Hristos te-a primit pe tine, mireasă, în Cămările de mire cele nepieritoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea lăudată muceniţă a lui Hristos, tămăduieşte rănile sufletului meu şi cu rugăciunile tale zdrobeşte viclenirile vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toţi creştinii pe tine te avem scăpare şi acoperământ. Pe tine te mărim fără încetare, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te pe tine oglindă neîntinată de înţelegeri dumnezeieşti, muceniţă, ai strălucit ca un luminător cu mare cuviinţă, în mijlocul nevoitorilor.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai jertfit, muceniţă nebiruită, vrăjmaşului, celui întunecat; căci ai iubit a te jertfi cu moarte aducătoare de viaţă pentru dreapta credinţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca şi cum ar fi purtat trup fără durere aşa era împreună cu nevoitorii nesimţitoare la chinuri cea fără prihană, pentru dorirea dragostei celei dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Obrazul tău, muceniţă, răbdând lovituri, se lumina strălucit cu izbiturile; şi cu fulgerul Dumnezeiescului Duh a întunecat cugetul vrăjmaşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dăruieşte-ne nouă iertare de greşeli, ca Unul care Singur eşti fără păcat şi împacă lumea, Dumnezeule, pentru rugăciunile Celeia ce Te-a născut.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urât-ai pe vrăjmaşul cel iubitor de război, cunoscându-l că este potrivnic luminii şi păcii, prea fericită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vicleanul, cel ce socotea că-ţi va slăbi tăria cea dumnezeiască, muceniţă, s-a făcut de râs cu toate măiestriile lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dă-mi mie luminare, prea lăudată şi pace, risipind prin rugăciunile tale necunoştinţa minţii mele cea mult tulburătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară, după naştere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu; căci tu ai născut lumii cu Trup pe Dumnezeu Cuvântul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vitejie bărbătească a sufletului, în trup femeiesc fiind slăvită, ai defăimat fiarele cele din apă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit-ai trufia tiranilor, rămânând nevătămată în ape împreună cu fiarele, asemenea cu Iona, muceniţă nebiruită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Domnul te-a scăpat de stricăciunea fiarelor, ascultându-ţi rugăciunea, prea lăudată, ca a proorocului Daniel din groapă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce Singură ai născut cu Trup pe Cuvântul prin cuvânt, te rugăm, izbăveşte din cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, Multmilostive Hristoase Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Întru chinuirea ta bine te-ai nevoit şi după moarte pe noi ne sfinţeşte cu izvoarele minunilor, prea lăudată. Pentru aceasta, cinstim cu credinţă sfântă adormirea ta, stând înaintea cinstitelor tale moaşte, ca să ne mântuim de neputinţe sufleteşti şi să luăm dar din minune.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Chipul cel scris...

Nevoinţe în chinuri, nevoinţe pentru credinţă cu avânt ai suferit pentru Hristos, Mirele tău. Acestuia şi acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmaşilor sub picioarele bine credincioşilor, ca şi atunci eresurile prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce ai primit hotărârea credinţei, de la cei şase sute şi treizeci de Dumnezeu purtători părinţi şi o păstrezi, prea lăudată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai presus de fire sunt vitejiile dumnezeieştilor mucenici; căci Ziditorul tuturor supune zidirea la cei ce în nevoinţe grăiesc: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gurile cele bârfitoare ale tiranilor celor fărădelege le astupă fecioara cea pururea pomenită, în Duhul Sfânt dumnezeieşte cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Treimea cuvioşilor tineri a ars pe cei ce cu tărie au încins cuptorul odinioară. Iar acum cugetătoarea de Dumnezeu, lăudând Sfânta Treime, a vânat pe slugile care laudă pe Dumnezeul părinţilor noştri în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În taină apropiindu-se Mirele către fericita curată mireasă Eufimia în cuptor, cu roua Duhului şi cu bunăvoirea Tatălui a ferit-o pe ea, care cânta: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Când ai vrut, Mântuitorule să tocmeşti mântuirea noastră, Te-ai Sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoarea lumii. Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce eşti fericită între femei, având darul Celui Preaînalt în loc de zestre, cântând, lăudai pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiindu-ţi cugetul întărit de dragostea Mirelui, ţi-ai dat trupul morţii. Pentru aceasta, trăieşti acum în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Într-armându-se muceniţa cu Duhul Sfânt, împotriva întunericului rătăcirii, ca un luminător a primit răsplătirea întru toţi veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Temându-te de moartea cea pierzătoare de suflet, cu îndrăzneală ai suferit muşcarea fiarei şi ai câştigat Viaţa cea neveştejită şi veşnică, ceea ce eşti fără prihană.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutorul tău, Fecioară, care te laudă pe tine şi te prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curgerea sângelui celui viu este semnul vieţii celei nepieritoare, care ţi s-a dăruit ţie de sus, muceniţă prea lăudată. Căci te-ai arătat comoară de tămăduiri necontenită, celor ce cu credinţă se adapă dintr-însa.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Eufimia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Atinsu-s-a moartea de tine, după Legea firii, de Dumnezeu cugetătoare, care fiind mântuită de pătimire, pricinuitoare de viaţă te-ai făcut. Şi jertfindu-ţi trupul tău, petreci viaţa cea fără stricăciune şi sângiurile ce ţi-au curs mărturisesc chinuirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primind cununa muceniciei prin nevoinţă, muceniţă, ceea ce eşti propovăduitoare lui Hristos, ţi s-a încredinţat cartea dogmelor dreptei credinţe, Sfântă Eufimia; pe care luând-o din mâinile celor din Sobor, te arăţi ca un stâlp viu al Ortodoxiei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă neispitită de nuntă, vasul cel de bună mireasmă, ceea ce eşti cu adevărat fără prihană şi nor de lumină al Cuvântului; pe tine te mărim, ca pe singura care ai primit ploaia cea cerească în pântece, Maică Fecioară.

Irmosul: Pe tine, Maica lui Dumnezeu, şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu cântări fără de tăcere te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea...

Cu râurile sângiurilor tale, muceniţă a lui Hristos, îneci totdeauna pârâul necredinţei, prea lăudată; şi cu ploile darului adăpând holdele cele cuvântătoare, faci să crească spicul credinţei. Pentru aceasta, după moarte te-ai arătat nor prea mărit care izvorăşti mărturisirea vieţii. Nevoitoare prea lăudată, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna praznicului Înălţării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea...

Cinstita Elena a scos Crucea Mântuitorului, care în pământ era ascunsă şi a umplut marginile lumii de bucurie şi a poruncit să fie înălţată în biserică şi ca un sceptru îl aduce la curţile împărăteşti. Pentru aceea, strigă către fiul său: întinde-ţi, stăpâne, mâinile tale şi primeşte Crucea care este tuturor tărie şi biruinţă şi cu darul învaţă toate neamurile să se închine Sfintei Cruci şi Patimilor lui Hristos.

Sinaxar

Întru această lună în 16 zile, Sfânta marea muceniță şi prea lăudata Eufimia.

Stih:
Pe tine care pentru Dumnezeu de fălcile ursoaicei te-ai omorât prea cinstită,
Cu bune laude se cuvine să te încununăm Eufimie prea fericită.
A şaseasprezece zi ursoaica pe Eufimia a omorât,
Şi sufletul i-a zburat de pe pământ.

Aceasta a fost în zilele lui Diocleţian. Deci prinzându-o pentru mărturisirea întru Hristos, şi muncindu-o cu foc şi cu roate şi cu măiestrii de alte munci, şi dându-o la

fiare sălbatice spre mâncare, şi scăpând cu darul lui Hristos de toate nevătămată; întru aceeaşi privelişte sufletul către Domnul şi-a dat.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.